DIE XXVI NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. SILVESTRI ABBATIS.

DUPLEX.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequ.

ORATIO.

Clementissime Deus, qui sanctum Silvestrum Abbatem sæculi hujus vanitatem in aperto tumulo pie meditantem ad eremum vocare, et præclaris vitæ meritis decorare dignatus es : te supplices exoramus ; ut ejus exemplo terrena despicientes, tui consortio perfruamur æterno. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Silvester, Auximi in Piceno nobili genere ortus, statim puerilem ætatem litteris ac bonis moribus mirifice exornavit. Adolescens Bononiam ad studia jurisprudentiæ missus a patre, cum sacris litteris a Deo monitus dedisset operam, parentis incurrit indignationem, quam æquo animo toto decennio pertulit. Ob egregiam ejus virtutem a canonicis cathedralis Auximanæ ecclesiæ socius honoris electus est ; in quo munere populo orationibus, exemplo et concionibus opem tulit.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Inter funus nobilis cujusdam defuncti, in aperto tumulo formosi viri suique propinqui deforme cadaver conspiciens : Ego, inquit, sum, quod hic fuit ; quod hic est, ego ero. Et mox, peracto funere, illa sibi Domini occurrente sententia : Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et se-

quatur me, in solitudinem majoris perfectionis studio secessit, ibique vigiliis, orationibus jejuniisque deditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhibuit. Ut autem magis lateret homines, varias mutavit sedes ; ac demum pervenit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabrianum, eo tamen tempore desertum, ibique in honorem sanctissimi patris Benedicti templum erexit, Congregationisque Silvestrinorum fundamenta jecit, sub regula et habitu in visione sibi ab eodem Sancto ostensis.

R. Amavit.

LECTIO VI.

At invidens satanas variis terroribus illius monachos turbare nitebatur, noctu monasterii januas hostiliter invadens. Sed vir Dei hostis impetum ita repressit, ut monachi in sancto instituto magis confirmarentur, ac patris sanctitatem agnoscerent. Spiritu prophetiæ aliisque donis enituit. Quæ ut semper profunda humilitate conservavit ; ita contra se dæmonis invidiam concitavit, a quo præceps actus per scalas oratorii, et prope interimendus, præsentissimo Virginis beneficio incolumitati redditus est. Quod beneficium perpetua et singulari in illam pietate commendavit ad ultimum usque vitæ spiritum, quem fere nonagenarius, sanctitate et miraculis clarus, Deo reddidit anno salutis millesimo ducentesimo sexagesimo septimo, sexto Kalendas Decembris. Ejus Officium ac missam Leo Decimus tertius Pontifex Maximus ad universam extendit Ecclesiam.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus omnia. de Communi Abb. 1. loco.

Lectio IX. de S. Petro Episc. et Mart.

Imprimatur :

L. D. A. Marechal, V. G. Adm.

Marianopoli, die prima februarii 1891.

DECRETUM

URBIS ET ORBIS.

Quod iampridem erat in votis Christifidelium Catholici Orbis ut celebraretur ubique memoria Sanctorum Confessorum Ioannis Damasceni, Silvestri Abbatis et Ioannis a Capistrano, quorum primus pro ea qua inclaruit præstantia doctrinæ, alteri pro apostolicis operibus, quibus animarum saluti profuerunt, Ecclesiam Dei mirifice illustrarunt ; id nostra hac ætate plurium sacrorum Antistitum, ac Virorum dignitate insignium ingeminatis precibus a Romana Sede enixius postulatum est.

Hinc eiusmodi supplicibus votis libenter obsecundans Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII rem omnem commissam voluit maturo examini et iudicio Sacrorum Rituum Congregationis quæ in Ordinario Cœtu coadunata, audito voce et scripto R. P. D. Augustino Caprara Sanctæ Fidei Promotore, petitam Festorum extensionem ad universalem Ecclesiam ita concedi posse censuit, nimirum ut de S. Ioanne Damasceno Confessore fiat die XXVII Martii sub ritu duplici minori, addita *Doctoris* qualitate ; de S. Silvestro Abbate, die XXVI Novembris sub eodem ritu ; ac demum de S. Ioanne a Capistrano Confessore agatur die XXVIII Martii sub ritu semiduplici. Respectiva tamen Officia cum Missis de enuntiatis Sanctorum Festis, cura ipsius Sacræ Congregationis quantocius fieri possit edenda, anno millesimo octingentesimo nonagesimo secundo ab omnibus qui e Clero tam Sæculari quam Regulari ad Horas Canonicas tenentur, in posterum recitanda sunt : servatis Rubricis.

Insuper iidem Emi ac Rmi Patres sacris tuendis Ritibus Præpositi decernendum putarunt, ut sexta lectio Officii de Sacratissimo Corde Iesu, cuius Festum ab eodem Sanctissimo Domino Nostro ad ritum Duplicis primæ classis anno superiore pro universa Ecclesia evectum est, deinceps ita concludatur, videlicet :

Quam caritatem Christi patientis et pro generis humani redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem

instituentis sacramentum corporis et sanguinis sui, ut fideles sub sanctissimi Cordis symbolo devotius ac ferventius recolant, eiusdemque fructus uberius percipiant, Clemens Decimus tertius *ipsius sacratissimi Cordis festum nonnullis Ecclesiis celebrare concessit, Pius Nonus ad universam extendit Ecclesiam, ac denique Summus Pontifex Leo Decimus tertius, orbis catholici votis obsecundans, ad ritum Duplicis primæ classis evexit.* "

Sanctitas porro Sua, ad relationem mei infrascripti Cardinalis Sacræ Rituum Congregationi Præfecti, sententiam ipsius Sacræ Congregationis in omnibus ratam habens et confirmans, memorata tria festa sub enuntiato ritu statisque diebus ad universam Ecclesiam extendit, simulque præfatam additionem ad calcem supradictæ lectionis in Officio Sacri Cordis Iesu approbare dignata est. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die XIX Augusti MDCCCXC.

CAIETANUS CARD. ALOISI-MASELLA, *S. R. C. Præfectus.*

VINCENTIUS NUSSI, *S. R C. Secretarius*

L. † S.

Omnia cum originalibus concordant. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis hac die 17 Novembris 1890.

Pro R. P. D. Vincentio Nussi Secretario
Ioannes Ponzi *Substitutus.*

Imprimatur :

L. D. A. MARECHAL, V. G., Adm.

Marianopoli, die prima februarii 1891.